

Správa o stave Zuzany Čaputovej a ľavicového liberalizmu

Branislav Michalka

6. júna 2020 **Politika**

Každoročne predstupuje prezident/prezidentka Slovenskej republiky pred parlament, aby predniesol/la Správu o stave republiky. Väčšinou je to však skôr správa o konkrétnom predkladateľovi správy, než objektívny pohľad na to, v akom stave sa nachádza štát. Ani Zuzana Čaputová nezradila túto tradíciu a zahltala parlament frázami, ktoré nielen slovenské, ale aj európske obyvateľstvo, počúva už sto rokov. Solidarita, jednota, spolupatričnosť, tolerancia atď., to všetko sme už toľko krát počuli, najmä tí, čo sú veteránmi socialistických prejavov spred roka 1989, že tento druh príhovorov na nás neomylné funguje ako hypnotikum; na radosť tých, čo nemôžu večer zaspávať.

Na toho, kto je ochotný sa prebrodiť týmto trasoviskom banalít, čakajú na konci svätajánske mušky záchytných bodov, ktoré nám umožnia pochopiť pravú podstatu štátnickej vízie pani prezidentky. Nie je to nič objavné a originálne. Celá koncepcia sa dá zhrnúť do dvoch modifikovaných socialistických hesiel: *Vpred k budovaniu svetlejších liberálnych zajtrajškov!* a *S Európskou úniou na večné časy a nikdy inak!* Ak by povedala len toto, tak by povedala všetko a ušetrilo by sa množstvo času. Ale na druhej strane, čo by s tým časom zas poslanci robili, že?

Pozrime sa na niektoré body Správy, ktoré nám rozvinú horeuvedené heslá do širšieho kontextu, utvrdia nás v poznaní, že nastúpená cesta nebude zmenená a zároveň v nás vyvolajú určité otázky ohľadom relevantnosti úvah pani prezidentky.

Polarizovaná spoločnosť

Ako pri každej prezidentskej Správe, aj teraz sme počuli frázy o tom, že slovenská spoločnosť je polarizovaná: *„Pred pár mesiacmi, pred parlamentnými voľbami, bola naša spoločnosť silne polarizovaná, aby sme o niekoľko dní na to začali čeliť skutočnej hrozbe a začali sme sa spájať. V spôsobe a odhodlaní, ako ju prekonať. Zatiaľ čo výsledkom prvého bola rozdelená spoločnosť a strach z vývoja po voľbách, výsledkom druhého, spoločného snaženia je, že patríme medzi najúspešnejšie krajiny vo svete.“*

Záhadou zostáva, prečo by tzv. demokratická spoločnosť nemala byť polarizovaná? Veď predsa podľa demokratickej frazeológie je základom demokracie pluralita názorov a keď pluralita, tak predpokladáme, že protikladných názorov. Pluralita rovnakých názorov nemôže existovať, tak ako nemôže existovať hranatá guľa. Pokiaľ sú v spoločnosti také dve protikladné doktríny ako je doktrína kresťanská a doktrína agnosticko-liberálna, tak údiv nad polarizáciou spoločnosti môže byť len prejavom fatálnej naivity.

Ohľadom toho, že sme sa po koronavírusovom alarme *„začali spájať“*, musíme pani prezidentke pripomenúť, že nikto sa *„spájať“* nezačal. Ale pokiaľ ju neinformovali alebo snád držali bez správ izolovanú v paláci, tak o tom možno nevie. Preto jej pripomenieme, že: to vláda nariadila výnimočný stav, prikázala rúška,

pozatvárala kostoly, školy a verejné budovy, obmedzila dopravu a chod firiem. Čiže toto všetko sa dialo na nátlak štátnej moci a z jej iniciatívy, nie z dôvodu nejakého spontánneho ľudového „spájania“ a dobrovoľnosti. **Alebo snád' považuje za prejav ľudového nadšenia nosenie rúška pod pokutou 1000 eur?**

Dokonca sme sa dozvedeli, že „*výsledkom druhého, spoločného snaženia je, že patríme medzi najúspešnejšie krajiny vo svete.*“ Tak tohto nás pani prezidentka mohla skutočne ušetriť. Ak sa bude merať úspešnosť krajiny podľa toho, koľko ľudí nosí rúško a **koľko udaní prišlo na políciu ohľadom tajných omší**, a nie podľa toho ako bude za rok vyzeráť slovenské hospodárstvo, tak zrejme bude treba vyhlasovať výnimočný stav každého pol roka, aby sme si toto pekné postavenie udržali, pretože iné parametre zrejme nebudú také úchvatné.

Zlí rozkolníci

Boleť pani prezidentky nad polarizovanou spoločnosťou však nekončí. O niečo nižšie v jej prejave čítame: „*...našou najväčšou snahou by v súčasnosti malo byť zachovanie súdržnosti. S lútosťou však dnes musím povedať, že pozorujem aj opačnú tendenciu. Mám na mysli hlasy volajúce po zmene právnej úpravy v rôznych kultúrno-etických témach bez toho, aby im predchádzala poctivá spoločenská a odborná debata, aby im predchádzalo empatické počúvanie názorov oponenta. Takéto snahy stavajú viaceré skupiny občanov proti sebe, vytvárajú nové deliace čiary, oslabujúce aj našu akcieschopnosť zvládnuť sociálne a ekonomické následky krízy. A oslabujúce aj našu vôľu spojiť sa pre spoločnú vec v prípade návratu druhej vlny pandémie.*“

Čiže už je jasné, kto sú tí rozvrtníci, ktorí nám to budovanie a jednotu kazia, **podobne ako za socializmu**: „*vytvárajú nové deliace čiary, oslabujúce aj našu akcieschopnosť zvládnuť sociálne a ekonomické následky krízy*“. Za tieto frázy, by sa nemuseli, mimochodom, hanbiť ani súdruhovia Jakeš a Biľag. Už len tá *perestrojka* chýba. A kto sú tí „sabotéri“? Podľa popisu a kontextu to budú určite kresťania, ktorí chcú právne nanovo, v duchu kresťanskej morálky, upraviť zákony o umelých potratoch, či odmietajú registrované partnerstvá homosexuálov. Čiže, zase nám tí tmári brzdia výrobu, ako hovoril už v roku 1947 súdruh Zápotocký. **A to ešte nie je ani voľná nedeľa!**

Apropo, keďže pani prezidentka bola pred voľbami členkou ultraliberálnej a ľavicovej strany Progresívne Slovensko, v ktorej hájila právo ženy na umelý potrat a zastávala sa partnerstiev homosexuálov, tak je ťažko hovoriť pri jej „obave“, o **objektívnom štátnickom postoji**. Keďže je zjavné, že aj ona sama stojí na jednej zo strán konfliktu, tak ako môže nariekať nad polarizáciou?

Ohľadom tzv. „*spoločenskej diskusie*“ o kultúrno-etických témach: je zaujímavé, že **keď sa idú zavádzať konzervatívne opatrenia, tak sa vždy volá po širokej spoločenskej diskusii, ale keď sa zavádzajú liberálne, vtedy diskusia nie je potrebná**. Alebo sa niečo diskutovalo vtedy, keď sa rušil trest smrti, liberalizovali potraty, nenápadne cez vládu administratívu zavádzali do praxe genderové pravidlá? A akú diskusiu vlastne požaduje pani prezidentka? Takú ako pri Istambulskom dohovore, ktorý bol už odmietnutý všetkými možnými prejavmi legislatívnymi aj verejnými a ktoré ona odmieta akceptovať? Skutočne podnetná forma diskusie!

Dobehnúť a predbehnúť?

Podľa starého sovietskeho hesla nás pani prezidentka vyzýva do boja za technologickú expanziu Slovenska: „... máme potenciál, aby sme neboli iba prijímateľmi pokročilých technológií zvonku, ale sami sme schopní špičkovú technológiu a techniku ponúknuť svetu. Všetkých nás preto môže mrziť, že potenciál, ktorým slovenská veda a výskum disponujú, dlhodobo nedostával podporu, akú si zaslúži“

Čo má pani prezidentka na mysli pod pojmom „dlhodobo“? 10 rokov? 20? Alebo dokonca 30? Obávam sa, že správna bude tá posledná číslovka. Pravda je však ešte horšia: my nie sme schopní ponúknuť špičkovú technológiu svetu, sme len schopní vychovať mozgy, ktoré potom Západ preberie. Ale aj táto schopnosť, vzhľadom na stav slovenského školstva rok čo rok klesá.

Podstatná otázka však znie: **ako je to možné, že sme sa stali v priebehu 30 rokov len „montážnou halou“?** Nie je to náhodou tým, že jedným z cieľov Západu bola, okrem iného, deštrukcia technologického potenciálu v Strednej Európe, aby sa odstránila konkurencia voči západným monopolom a vytvoril sa priestor pre vývoz západných technológií? Z tohto pohľadu je predstava o „dobíhaní Západu“ (teraz bohužiaľ už aj Východu) tou najobohranejšou frázou, ktorú tu počúvame 30 rokov. Je to fráza na úrovni predvolebných sloganov o „vyšších platoch“ a „markách za tri koruny“. 30 rokov nimi krmia obyvateľstvo a zrejme majú pocit, že ešte stále nestačilo. Počet veriacich, v túto najtrápnejšiu z lokálnych foriem sekulárnych náboženstiev, sa dá prirovnať k počtu veriacich v komunizmus v roku 1989.

Obzvlášť nechutné je, že tieto frázy prúdia z liberálneho prostredia, ktoré tento stav deštrukcie slovenskej sebestačnosti dlhodobo podporovalo frázami o Európe a otvorenom celoeurópskom trhu. Pričom každého, kto sa odvážil zapochybovať o kladoch deštrukcie slovenských podnikov, neváhalo toto prostredie označiť za „hlúpeho baču“ nevidiaceho ďalej, než po ohradu salaša. Obávam sa, že do tohto prostredia patrí aj pani prezidentka a preto sa, v súvislosti s jej fanatickou pro-európskou orientáciou, natíska otázka: **ako je možné, že v takom osvietenom režime a pod patronátom EÚ, došlo k tomu, ako ona sama tvrdí: „... že potenciál, ktorým slovenská veda a výskum disponujú, dlhodobo nedostával podporu, akú si zaslúži“?**

Cenzurovať, cenzurovať, cenzurovať ...

Samozrejme, takéto otázky nie sú príjemné. A preto treba zabrániť, aby sa ľud podobnými nezrovnalosťami vôbec zaoberal. V duchu tých najlepších ľavicových predpokladov nás preto pani prezidentka varuje: „okrem pandémie sa celosvetovo šíri aj infodémia, teda presadzovanie dezinformácií a pestovanie takzvaných paralelných pravd. Bolo by veľkou a neodpustiteľnou chybou považovať infodémiu za niečo, o čo sa štát a jeho orgány nemusia zaujímať.“

Rozumieme. Stal sa zázrak: liberálna prezidentka, ktorá odmieta jednu objektívnu kresťanskú Pravdu, sa odrazu rozčuľuje nad tým, že existujú „paralelné pravdy“! **Ale veď paralelnosť pravd, to je alfa a omega celého agnosticizmu a liberalizmu!** Alebo máme zobrať na vedomie, že pani prezidentka uznáva len jednu, definitívnu a nemennú pravdu, ku ktorej neexistujú alternatívne možnosti? A aká je to pravda? Tá **neomarxistická**?

Hľadáme na tú slobodu! Vynára sa nám tu „krásny nový svet“ v ktorom budeme môcť pochybovať slobodne o Bohu, ale len o Bohu, a o všetkom ostatnom sa nebude diskutovať. **Aký rozdiel oproti stredoveku, kde sa nemohlo pochybovať o Bohu, ale o všetkom ostatnom áno.**

Takže náhle skončila diskusia, po ktorej sa úpenlivo volalo o pár odstavcov vyššie a dáva sa nám na vedomie, že „*štát a jeho orgány sa budú o infodémiu zaujímať.*“ Sledujme skrytú brutalitu tohto slovníka a prirovnania. Ľudia s opačnými názormi sú tu prirovnávaní k vírusu, k pandémie! A proti pandémie predsa viedla Európa vojnu, ako nás informoval náš premiér Matovič. Znamená to, že proti šíriteľom „paralelných právd“ budú použité podobné deratizačné metódy ako proti koronavírusu? Máme sa na čo tešiť. A to nám pani prezidentka chce nahovoriť, že ona nepolarizuje spoločnosť, keď občanov, ktorí prinášajú alternatívne informácie prirovnáva k choroboplodným bacilom?

Sladké eurodotácie

„Únijný program Fond pre budúce generácie má alokovať pre Slovenskú republiku dodatočné miliardy eur, najmä vo forme grantov na reformy a investície. Všetko nasvedčuje tomu, že získame zdroje vo výške, aká je nebývalá, dostaneme ich rýchlo a s menšími administratívnymi podmienkami a obmedzeniami, ako doteraz.“ Skutočne? Ale veď na oficiálnych európskych stránkach je všade uvedené, že čerpanie týchto peňazí bude viazané na ekologické projekty, ktoré budú musieť spĺňať kritéria novej ekologickej Európy? Chce nám pani prezidentka nahovoriť, že toto sú tie menšie obmedzenia?

Vieme si veľmi dobre a živo predstaviť spôsobilosť slovenských podnikateľov spĺňať ekologické parametre, ktoré sa vyliahli v hlavách ľavicových euro-byrokratov. Len aby Slovensko nemuselo nakoniec ešte značnú časť týchto fondov vracať, ako sa to často stáva aj dnes. A navyše sa pani prezidentka zabudla zmieniť akú sumu budeme musieť do Bruselu poslať. Možno by to občanov zaujímalo.

Riešenie všetkých problémov - globalizácia

Dalo by sa ešte dlho pozastavovať nad prejavom pani prezidentky. Ospievala v ňom umelcov, vďaka ktorým sme vraj lepšie prekonali koronakrízu. Ako mal tento proces prebiehať neuviedla. Naznačila zmeny v školských osnovách, čiže už milióntu reformu reformy, pod ktorou si asi máme predstaviť viac rodovej rovnosti a iných neomarxistických ľahôdok pre deti. Ale predovšetkým nás, s priam náboženským zápalom, vyzvala na vieru v globalizáciu:

„Globálne čelíme nielen pandemickej kríze a jej ekonomickým dopadom, ale aj kríze dôvery v demokraciu a právny štát a klimatickej kríze. To, čo nám môže pomôcť a čo veľmi potrebujeme, je globalizácia súcitu. Globalizácia spolupráce. Sú predpokladom prekonania problémov, ktorým spoločne čelíme.“

Čiže bude sa globalizovať. Je to zázračný všeliek na neduhy celej planéty, alebo aby sme boli aktuálni, tak **Matky Zeme**. Dešifrovanie tejto zakódovanej správy by pre ľudí ovládajúcich „newspeak“ nemalo byť problémom:

globalizácia súcitu = prijatie imigrantov a presuny financií

globalizácia spolupráce = centralizácia v EÚ, nadnárodná vláda

kríza dôvery v demokraciu = potlačenie alternatívnych politických myšlienok

klimatická kríza = zelená EÚ a jej ekologická obnova hospodárstva

Nuž a pre tých, čo vydržali nezaspať, už len želanie svetlejších zajtrajškov a odhodlanie nedať si tú pokrokovú republiku rozvrátiť. Alebo, ako jednoducho hovoril súdruh Husák na konci novoročných prejavov: dobrú noc!

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sprava-o-stave-zuzany-caputovej-a-lavicoveho-liberalizmu/>